

Sygn. akt VPz 57/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2013 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. J.

przeciwko Spółdzielnia (...) w L.

o wynagrodzenie, ekwiwalent za urlop, zadośćuczynienie, odprawę pieniężną

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 31 października 2013 roku

sygn. akt IV P 197/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 października 2013 roku Sąd Rejonowy w Legnicy oddalił wniosek Spółdzielni (...)w L.o zwolnieniu od opłaty od apelacji.

W uzasadnieniu powołał się na przepis art. 103 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zgodnie z którym sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. Zdaniem Sądu Rejonowego zawarte w art. 103 u.o.k.s.c. sformułowanie "jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie" należy przy tym rozumieć jako obowiązek wykazania trwałej niemożności uzyskania środków na uiszczenie kosztów sądowych.

Chwilowy brak środków pieniężnych na rachunku bankowym nie uzasadnia domagania się zwolnienia od kosztów. Zła sytuacja majątkowa przedsiębiorcy, który prowadzi bieżącą działalność, sama przez się nie uzasadnia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Koszty sądowe należą do normalnych kosztów działalności, dochodzenie zaś roszczeń na drodze sądowej jest elementem tej działalności i wymaga na równi z koniecznością zapewnienia środków na bieżącą działalność, także zapewnienia środków na dochodzenie roszczeń. Podstawową i jedyną przesłanką umożliwiającą zwolnienie innego niż osoba fizyczna podmiotu od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych jest zatem wykazanie braku dostatecznych środków na pokrycie tych kosztów.

W ocenie Sądu posiadany przez stronę pozwaną majątek, wiarygodności i tym samym środki finansowe pozwalają pokryć opłatę od apelacji. Nie bez znaczenia jest przy tym również wysokość opłaty sądowej, od której zwolnienia domaga się strona pozwana. Zgodnie bowiem z art. 35 ust. 1 u.o.k.s.c. w sprawach z zakresu prawa pracy opłata podstawowa od apelacji wynosi 30 zł.

Postanowienie powyższe zaskarżyła zażaleniem strona pozwana. Domagała się jego zmiany poprzez zwolnienie jej od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od apelacji.

Wskazywała, iż wbrew ocenie Sądu I instancji nie jest w stanie uiścić kosztów sądowych w sprawie mimo, iż obiektywnie nie są one wysokie. Nie posiada bowiem majątku, ani tym bardziej wiarygodności, które umożliwiłyby jej uiszczenie opłaty od apelacji. Mnogość spraw w których jest stroną czyni koszty konieczne w tych sprawach do uiszczenia istotną pozycją w budżecie strony pozwanej.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie jest zasadne. Trafnie wskazał Sąd I instancji art. 103 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych jako podstawę rozstrzygnięcia wniosku. Trafnie również ocenił, iż wniosek ten nie powinien być uwzględniony.

Użyty w wyżej wskazanym przepisie zwrot „brak dostatecznych środków na uiszczenie kosztów” jest pojęciem nieostrym podlegającym ocenie w każdej rozpoznanej sprawie. Przyjmuje się, iż okoliczności uzasadniające zwolnienie muszą istnieć w chwili orzekania. Powinny jednak obrazować status materialny osoby prawnej w szerszej perspektywie czasowej. Tylko przejściowy brak środków na pokrycie opłaty sądowej nie uzasadnia zwolnienia. Przy ocenie wniosku uwzględnić należy wysokość opłaty, o zwolnienie od uiszczenia której strona się ubiega.

W przypadku strony pozwanej istotą pozostaje również okoliczność, iż w dalszym ciągu prowadzi działalność gospodarczą z której osiąga przychody. Takim przychodem jest chociażby uzyskiwanie wpływu z tytułu wynajmowania pomieszczeń w budynku przy ul. (...) w L..

Procesy sądowe zaś i to zarówno te w których podmiot gospodarczy występuje w charakterze strony wszczynającej postępowanie jak i te, w których występuje po stronie pozwanej są nieodzownym elementem obrotu gospodarczego. Wydatki na opłaty sądowe związane z tymi procesami nie należą do gorszej kategorii wydatków. Ze względu na ich efektywność w niektórych sytuacjach uiszczone winny być nawet w pierwszej kolejności.

W rozpoznawanej sprawie od czasu wydania zaskarżonego wniesioną apelacją wyroku (od dnia 29.08.2013 roku) upłynął już wystarczająco długi okres czasu, aby z osiągniętych w tym czasie przychodów można było przeznaczyć kwotę 30 zł na opłacenie wniesionej apelacji.

W świetle uwag przedstawionych wyżej wniosek jakoby strona pozwana nie miała dostatecznych środków na uiszczenie opłaty od apelacji, nie jest uzasadniony.

Zaskarżone postanowienie odpowiada więc prawu. Wniesione zażalenie podlegało w takiej sytuacji oddaleniu na podstawie art. 397 §2 w zw. z art. 385 kpc.